

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Casvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

est resistere iudici, aliud frāgere, & ru-
ptio vinculorum ad fugam pertinet,
& custodibus imputandū est, qui non
bene custodierunt.

IN C A R C E R A T V S iustē vt fa-
me moriatur, si sibi occultē ministre-
tur cibus, potest comedere: potest eti-
am, si vult, nō comedere sine peccato,
secundum vnam opinionem, & patiē-
ter mori. Nec etiam peccant sic dāna-
to secrētū cibum ministrantes, dù ta-
men non sūt carceris custodes, neque
ob hoc exponant se magno periculo.
Nullus tamen tenetur sic damnato ci-
bum ministrare, & sine periculo, quā-
uis sit in extrema necessitate. suprà, Ac-
cusatio. §. 11. Caie. tamen secunda se-
cundæ. q. 69. a. vltimio, dicit quōd te-
netur comedere, & benedicit, vide su-
prā, Accusatio. §. 21. An iurans redire
ad carcerem teneatur, suprà, Accusa-
tio. §. 20.

SC E D E N s bonis pro debito, nō po-
test incarcerari, quia secundum Pa. in
c. lator, de pig. non potest quis etiam
per paclum, carceri se obligare pro de-
bito, renuntiando beneficio cessionis
bonorum, quia est contra bōnos mo-
res, vide tamē, si placet, Tab. & Sil. ver.
carcer. §. 3.

AN CONTRACTUS per incarceratū fa-
cti teneant, & quando, & quomodo,
vide Pa. in c. accedēs. de proc. per mul-
tas conclusiones.

CHARITAS.

CHARITATEM omnes tenen-
tur habere sub precepto, secundū
Tho. virtu. quæst. 23. a. 7. amādo Deū
super omnia, & proximum, siue ami-
cum, siue inimicum sicut seipso, id est
ad eundem finem vita æternæ, etiam
peccatores & infideles, nō quōd ad pec-
catum, sed quōd ad naturam, & secun-
dūm quōd nobis vita æternæ socij es-
se possunt, & eis tenetur opera pietatis
exhibere in articulo necessitatis, &
semper animatum paratum habere ad
eis subueniendum in tali articulo.
Item eis exhibere signa amoris in co-
muni, vt quando pro alijs oramus, vel
aliquid beneficium communiter ex-

hibetur, eos non excludamus: Hoc
enīm pertinet ad luonem vindictæ:
quæ prohibetur Luc. 19. vbi dicitur:
Non eris memor iniuriæ ciuium tuo-
rum. Hoc enim est mortale. Particu-
lare aut̄ signum non tenemur exhibe-
re, nisi in articulo necessitatis extremæ
(prout dictum est) vt loqui cum ini-
mico, vel respondere, seu familiariter
conuersari, nisi quando propter hoc
grauë scandalum oriretur. Im̄d quan-
doque bonum est eis non loqui, vt hu-
milientur, & se recognoscāt, dummo-
dò tollatur rancor de corde, & sit di-
cta animi preparatio. Potenti autem
veniam vere, & non simulatè, parcen-
dum est. Non tamen tenetur remitte-
re actionem iuris contra iniuriantem,
nisi pro iniuria satisfiat, vt si diffama-
uit, vel accusavit falsō, &c. vide Caiet.
secunda secundæ. q. 25. a. 8.

A M A R A Deum principaliter, & si
naliter, & seruire ei propter merce-
dem temporalem, vel æternam, est
mortale: secundariò autem potest
propter hæc amari, secundum Thom.
secunda secundæ. quæst. 27. a. 3. & 3.
sen. distin. 19. quæstio. 1. a. 4. Charitas
per quodlibet peccatum mortale per-
ditur, & per penitentiam restauratur,
secundum Thomam in pluribus lo-
cis.

C A S V S .

CASVV M nomine propriè intel-
liguntur peccata tantū, ideo si
Episcopus concordat absolutionem à
casibus, & nil aliud dicat, propter hoc
non concedit absolutionem ab excom-
municationibus, vel votorū commu-
tationem, vel dispensationem super
irregularitate, nisi alter de eius men-
te constet, vel in concessione casuum
referuerit sibi aliquam excommunicatio-
nem, vel votorum, vel aliquid huiusmo-
di, tunc aliae intelliguntur concedi,
quia exceptio regulam firmat in con-
tratiū. 3. 2. q. 7. c. dominus. de quo Pa.
in c. quoniā de coniu. lepro. quod in-
tellige in his, quæ sunt eiusdem gene-
ris. Vnde referuata vna excommunica-
tione, non conceditur dispensatio voti,
scu

seu irregularitatis, quia sunt diuersorum generum.

² Q V A N D O Papa in gratijs concepit omnes casus Papales, tūc casus extenditur ad censuras, quia nullū peccatum est adeo graue, quod Papæ reseruerit nisi ratione censuræ.

³ Q V A N D O in bullis dicitur, vel gratijs, quod possit eligere confessore, qui possit absoluere ab omnibus casibus, non intelliguntur censuræ, nisi dicatur, & censuræ, quæ nomine casuum non veniunt, ut diximus.

⁴ S i quis excommunicatus ob simoniam obtinuit absolutionem, simplex sacerdos potest ipsum à peccato absolvere, & sic de alijs, quia ratio reseruationis cessat, & qui semel est absolvitus à reseruationi, quamvis fuerit factus, ut quia sine aliqua contritione fuit confessus, postmodum poterit absoluiri à simplici sacerdote, de dictis reseruationis, quia semel fuit iudicatum ante tribunal, cui erat reseruationum crimen, secundum Caie. in ver. casus.

⁵ C A S V S Episcopo reseruati secundum diuersos doctores, sunt varij, sed isti sunt certi, videlicet, percussio clericorum violēta, etiam leuis, ut in capitul. peruenit. de senten. excomm. Si vero sit grauis, non potest etiam Episcopus, sed Papæ reseruarur. infra Excommunicatio. 1. Secundus, est peccatum, per quod inducenda est solennius paenitentia. 2. quæst. 6. cap. vltim. sed hic non est amplius in vsu, idèo vacat, & per solennem paenitentiam non intelligitur tantum publica, sed i la, de qua dicitur, in capitul. in capite, d. 30. Nam publicam potest etiam sacerdos imponere pro peccato publico, secundū Thom. 4. sent. dist. 14. & Hostiens. Tertius, est de incendiarijs, qui malo animo incenderint, vel hoc fieri fecerint, vel suaserint, in capitul. pessimam. 23. quæstio. 8. qui etiam sunt excommunicandi. Quartus, est dispensatio super quavis irregularitate, quæ ad Episcopum, vel Papam tantum pertinet, secundum Thom. 4. sentent. distin. 19. Quintus, est peccatum, à quo Episcopus ratio-

nabiliter noluit absoluere. d. 21. ca. inferior.

Aliqui ponunt excommunicationem maiorem, sed dico, quod faceret parochialis potest absoluere ab excommunicatione maiori iuris, quā conditor legis sibi noui reseruat, nec alteri. Hoc tiam Sil. ver. absolutio primi, §. 3. & excommunicatione, §. in principio tenet Rona. in 4. distinct. 18. & cum S. Thom. sequitur Innocen. & Hostiens. in capitul. nuper. de sententia excommunicationis. Absolutio. §. 3. §. suprà.

⁶ C A S V S aliqui Episcopis dicuntur reseruari de consuetudine, qui sunt varij, secundum quod quidam plures, quidem pauciores reseruare consueverunt. Benedictus tamen xj. declaravit quinq; videlicet homicidium consummatum. Secundum est peccatum falsariorum, seu falorum, & sumendo strictè hoc nomine, quia sumus in materia penali, quo criminis tenentur, secundum notata per docto. in c. 1. de criminis fai. non solum falsantes literas, vel scripturas, sed etiam testis falsus, & non solum dicens mendacium, sed etiam occultans veritatem, quod intelligi secundum Panor ibi, quando interrogatur super aliquo articulo, & dicit se nescire, vel quando iurat dicere meram & puram veritatem, & multa subtilitatem. Eadem pena tenetur, & criminis, testis recipiens pecuniam ne testetur, vel ut verum dicat testimoniū. ut in l. 1. ff. eod. titu. & ibi Bar. dicit glo. tenere, quod testis accipiens pecuniam, ut testificetur, tenetur criminis falsi, sicut dicimus in iudice accipiente pecuniam, ut veram sententiam ferat. ff. de conductio, ob turpem causam. 2. Idem dicit de notario, & adiuvante, vel procuratore, qui instrumenta unius partis alteri ostendit, in dicta lege. 1. §. qui depositam. Tertium, est peccatum violatorum ecclesiasticæ libertatis, qui hodie per processum curiæ sunt excommunicati. Quartum, est violatorum iuris unitatis ecclesiasticæ, qui scilicet proximum offendunt in persona, vel in rebus, in

C A S V S.

bus in loco sacro, & sunt excommunicandi. capitulo. si quis. 17. quæstion. 4. & ita omne sacrilegium videtur casus episcopal. Quintum, est fortilegium, diuinatio, incantatio, & huiusmodi. 16. quæstion. 1. ca. 1. Alij verò ponunt alios casus, qui sunt dubij, videlicet blasphemiam publicam, votum, matrimonium clandestinum, aut cōtra in manifestam, & incertorum iestitio nem.

7. A N frates prædicatores, & minores expositi, secundū. c. dudum. possint absoluere ab excommunicatione maiori, sicut parochiani, quia in c. religio si. de priu. qui excommunicatos absolvunt. excommunicationis sententiam incurrant? Respōdeo, quod est vna oppositio, quam credo veram. Nam in dict. capitulo, dudum. de sepul. cle. Papa concedit dictis fratribus aequalēm authoritatem in absolutione cum parochialibus. Cū ergo ipsi parochiales possint (vt dictum est) & frates possunt. capit. autem. religiosi, aliquid est contra religiosos non electos, vel præsentatos, secundum formam cap. dudum. Vnde Ioan. de ligna. super capit. omnis. dicit, quod dictum est religiosi. intelligetur de referatis Episcopo in iure, & non aliud. Non tamen possunt dicti frates, nisi habeant privilegium, absoluere à sententijs sacerdotiis, nisi tales sententiæ fierent in fraudem, vt scilicet fratres habent minorem autoritatem, quam detur eis à Papa. Quomodo habent privilegium, suprà, absolucion. §. 21. yfque. 26.

2. B L A S P H E M I A quantuncūque publica non referatur vlo iure Episcopo, secundum Tho. 4. sent. d. 19. q. 1. nisi ratione solennis poenitentiæ, quæ non est amplius in vlo (vt dictum est) neque in sessione. 9. consilij Lateranen. sub Leone x. ponitur inter referatos casus, neque fortilegium, licet Benedictus xi. ponat inter illos, qui sunt de consuetudine: neque communitatio votorum. Possunt enim parochiani dispensare, & commutare vota minoria, vt peregrinationem, leidiorum, & huiusmodi, dummodo non sint reserata: quia haec relinquuntur arbitrio præsidentis, vt in cap. primo, cod. tit. de quorum numero sunt parochiani, secundum Thom. & Holt. oppositum tamen tenet Pan. c. i. eod. tit. & confuetudo in contrariatu est, sed de iure loquit. Nam neque Benedictus xi. hunc inter alios casus numerat. Religiosi tamen, licet à transgressione voti possint absoluere, non tamen dispensare, vel commutare vota, quia non sunt præsidentes respectu seculatuum, licet habeant aequalēm auctoritatem cum parochianis respectu absolutionis, sub qua non continetur dispensatio, vel commutatio votorum. Si tamen conceditur eis ab Episcopo, vel ex priuilegio, vt suprà dictum est, possunt. Vide suprà. Absolucion. §. 26.

9. R E S T I T U T I O certorum, vel in certorum, cùm sit de lege naturæ, nō pertinet ad Episcopū, sed quilibet potest per se restituere, si eget consilio, potest Episcopum, vel sacerdotem consuere. In hoc conuenient communiter Summisq. Panor. in. c. cùm sit de iud. Ioan. And. ar. i. lor. secunda parte. tit. secundo, capit. 4. infra, restitutio. §. 20. & 39.

10. M A T R I M O N I A clædestina absolvere: potest sacerdos in foro penitentia, sed quod ad forum contentiōsum, ad Episcopum pertinet: eodem modo potest de homicidio absoluere, vt in cap. Deus de penitent. & remissio. Et Sanctus Thomas in 4. sententiā, distin. 19. vbi suprà, non computat inter referatos, non tamen expedit quod absoluat, ob grauitatem factiōis, sed ad superiorem remittat: nihilominus, si absoluīt, teneret absolucion.

11. P O T E S T etiam sacerdos absoluere à peccato, propter quod incurritur irregularitas, licet ipsa irregularitas ad superiorem pertineat, vt clarè d. Tho.

4. senten. vbi suprà. q. 1. a. 3. q. 2. ad secundum. nec obstat declaratio Benedicti, quia est reuocata. ca. dudum. de sepul. in clem.

12. V s v-